

[Aksel Larsen.]

pr. Td., altsaa, de kalkulerede ikke med en Pris, som den har været betalt i denne Vinter, paa op imod 60 Kr. pr. Td. Hvis det ligger saaledes, at det endogsaa for de store Sukkerroedyrkere kunde betale sig at overgaa til Kornavl, naar man kan faa en Pris af 43 Kr. pr. Td., skulde jeg tro, at den Pris, der er fastsat her i Forslaget for det Korn, der skal afleveres til Staten, godt kan betragtes som rimelig.

Jeg bestrider ikke, at der for saa vidt skal vises Samfundssind, naar man skal aflevere Korn til Samfundet, men jeg synes altsaa, at de Betingelser, man hidtil har budt, ikke har været af en saadan Art, at de kunde betyde en særlig stor Belastning af dette Samfundssind.

Og saa skal man tage Frihandelskornet i Betragtning. Jeg er af den Opfattelse, at Priserne paa Frihandelskornet er alt for høje. Jeg tror, man skulde have gjort noget for at regulere dem nedad, og jeg vil i hvert Fald gerne have, at vi i det Udvalg, der formentlig bliver nedsat, taler om dette Spørgsmaal. Paa den anden Side er jeg ikke blind for, at det kan blive meget vanskeligt at fastsætte Maksimalpriser paa Frihandelskornet. Ja, man kan naturligvis fastsætte saadanne Maksimalpriser, men det kan blive vanskeligt at faa dem overholdt i Praksis. Hvis det skulde vise sig, at Maksimalpriser eller lignende Foranstaltninger over for Frihandelskornet ikke skønnes hensigtsmæssige, vil jeg mene, at der er saa meget mere Grund til at forøge Afleveringen af Korn til Staten til de fastsatte Priser. Man maa saa have den Ventil, at hvad der produceres derudover, kan afsættes paa det frie Marked til Frihandelspriser, som formentlig kommer til at ligge højere. Saa er der jo endog et Incitament til at forøge Korn dyrkningen. Hvis man faar en forøget Kornaflevering, vil vi samtidig opnaa, at det kornkøbende Landbrug kan faa en lidt større Tildeling. Det vil i mindre Grad være tvunget til at optræde som Køber af Frihandelskornet, og vi opnaar paa den Maade en Regulering af Frihandelskornprisen.

Jeg vil finde, at Husmændene har vist meget stort Samfundssind med Hensyn til Spørgsmaalet om Kornordningen. Vi har hvert Aar under Krigstiden, ligesom det sker her, haft en Kornordning, som Husmændenes Organisationer paa Forhaand har givet Tilslutning til. Det er ikke noget nyt, at Husmændene viser Samfundssind. Det er demonstreret ved mange Lejligheder, og tydeligst, da det, jeg tror det var lidt mere end et Aar siden, drejede sig om at skaffe

Korn til Norge. Husmændene gav Afkald paa en betydelig Del af den Korntilde-
ling, de var berettigede til fra Starten, og det vil praktisk udtrykt sige, at de solgte Korn til Norge for Kornlovens Priser 25—29 Kr. pr. Tønde. Der blev samtidig opkøbt Frihandelskorn, som eksporteredes til Norge, men dette Frihandelskorn, der kom fra det store Landbrug, betaltes med ganske andre Priser. Det var et Eksempel paa Husmændenes Samfundssind. Et andet Eksempel har vi deri, at Husmandsorganisationerne gaar ind for denne Kornordning, selv om jeg ikke tvivler om, at de vil mene, at Tildelingen af Korn til Husmændene ligger i Underkanten af, hvad der er nødvendigt, og jeg tvivler heller ikke om, at de samtidig vil mene, at Frihandelskornet er for dyrt.

Jeg har før sagt, at man ved ikke i Øjeblikket noget bestemt om, i hvilken Retning Landbrugets Udvikling herhjemme produktionsmæssig skal gaa, men jeg finder, at alene som det er nu, er det berettiget at gøre noget for at komme Husmændene økonomisk til Hjælp, og det kan gøres gennem Kornloven.

Jeg har endelig et sidste Spørgsmaal, og det er Spørgsmaalet om, hvorvidt Afleveringspligten bliver overholdt, og hvorvidt den er blevet overholdt hidtil. Vi modtog i Fjor et Kvantum Rug fra Norge. Hvis jeg ikke husker meget fejl, var det 30 000 t. Vi modtog denne Rug fra Norge, fordi det kneb med Rug herhjemme. Beholdningerne viste sig at være for smaa. Direktør Mogensen fra Landbrugsministeriet udtalte sig dengang til Pressen, og saa vidt jeg husker, gik hans Udtalelser ud paa, at Mangelen paa Rug her i Danmark vistnok skyldtes, at man efter Besættelsens Ophør havde taget det for letsindigt med Opfyldelsen af Afleveringspligten. Jeg gaar ud fra, at Direktør Mogensen maa vide Besked med, hvad han taler om, men det, der interesserer mig, er: har man undersøgt der Sag nærmere, for det maa jo ganske let kunne konstateres og er formodentlig konstateret, om Direktør Mogensens Formodninger er rigtige. Er Afleveringspligten ikke blevet opfyldt i det forløbne Aar, og er der stadig en Tilbøjelighed til ikke at opfylde Afleveringspligten? Hvilken Kontrol er der med den Sag, og træffer man Foranstaltninger til at sikre, at Afleveringspligten bliver opfyldt fremtidig?

Jeg kan naturligvis godt forstaa, at der kunde indtræde en vis Slaphed efter Besættelsens Ophør. Man tænkte: nu kommer de fri Tider, nu kommer der Korn til Landet, vi behøver ikke at tage det saa